

CIELCOWY (9) ai

Teksty nie oznaczają é oraz ó; e prawdopodobnie jasne (tak w cielec).

sg m N cielcowy (1). A cielcowy (1). ◊ f G cielcow(e)j (1). ◊ A cielcowę *BibRadz* (2), cielcową (1) *BielKron*. ◊ n N cielcow(e) (2). ◊ A cielcow(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

*Przymiotnik od „cielec” ‘odchowany cielak’ (9) : Nad inŝe [tuki z kości zwierząt] nalepŝy ieŝt cielczowy. *FalZioł* IV 13b; Przed ŝe oni nie vznawŝy moŝnoŝci boŝtwá twego/ vczynili ŝobie báłwan ná kŝtałt ćielcowy *RejPs* 157v; A w poŝrzodku podobieńŝtwo czterzech ŝwierząt/ á twarzy ich/ oblicze Człowiecze/ y oblicze Lwá/ y oblicze Cielcowe *Leop* *2v, *2v; A on pomázány kápłan weźmie krew ćielcowę [sanguine iuveni]/ y wniefie iá do przybytku zgromádzienia. *BibRadz Lev* 4/5, *Lev* 4/7; Aaron [...] modlił ŝe Pánu bogu zá ŝię/ á wzyáwŝy krwie Cielcowey y Koźley/ wyleie ná rogi w koło ołtarzá. *BielKron* 38v, 38v; y náleŝli w nim mięŝo ćielcowe y zdumieli ŝe *HistRzym* 71.*

W charakterystycznych połączeniach: cielcowa(-y, -e) krew (4), kŝtałt, mięŝo, oblicze (2), tuk.

MM